

Nr 380.

Av herr **Helén m. fl.**, om ökat anslag till Bidrag till internationell hjälpverksamhet.

När frågan om hjälp till de underutvecklade länderna togs upp inom FN var det naturligt att Sverige engagerade sig i detta arbete. Både vår tradition i fråga om internationellt hjälparbete och vår ekonomis internationella karaktär talade härför, och dessutom ansågs en insats på detta område väl förenlig med vår utrikespolitiska linje. Under den första perioden för FN:s utvidgade program för tekniskt bistånd till underutvecklade länder, d. v. s. tiden 1/7 1950—31/12 1951, uppgick det svenska bidraget till 500 000 kronor. För 1952 ökades bidraget till närmare 2 miljoner, och 1953 utgick vårt bidrag med detta belopp. I årets statsverksproposition föreslår Kungl. Maj:t, att ur posten Bidrag till internationell hjälpverksamhet, som föreslagits till oförändrat 6 miljoner kronor, skall utgå 2,5 miljoner till FN:s tekniska hjälpverksamhet. Därjämte avses 1 miljon kronor för hjälp i svensk regi till underutvecklade länder.

FN:s tekniska hjälpverksamhet kan, trots sin i förhållande till uppgiftens storlek begränsade omfattning, betraktas som kanske den mest positiva och betydelsefulla grenen av FN:s verksamhet. Det är därför ytterst beklagligt, att verksamheten, såsom departementschefen anför, måst nedskäras på grund av brist på medel. En del arbetsuppgifter har måst avbrytas, och nya projekt får skjutas på framtiden. Denna krissituation är särskilt allvarlig med hänsyn till att den inträder vid en tidpunkt då den tekniska hjälpen just hunnit få den stadga och fasthet, som ej var möjlig under de första årens försöksverksamhet, varjämte de berörda folkens förtroende för verksamheten nu vuxit sig stark. En verksamhet av detta slag måste ju också, för att uppnå avsedda resultat, sträcka sig över en följd av år. Vid avbrott riskerar man att nedlagt kapital går till spillo. I detta prekära läge har ordföranden i Technical Assistance Board riktat en vädjan om ökat stöd åt den tekniska hjälpen. Denna vädjan har i viss mån tillmötesgått men ej i tillfredsställande utsträckning. Med hänsyn härtill bör enligt vår uppfattning Sverige överväga att ytterligare något öka sitt bidrag. Vi vill därför föreslå, att detta för år 1954 höjes med 250 000 kronor och att bidraget för år 1955 preliminärt sättes till 3 miljoner kronor. Detta synes erfordra en ökad medelanvisning för budgetåret 1954/55 med 500 000 kronor.

På grund av att flera stater, bl. a. USA och Storbritannien, som är de

största bidragsgivarna, sätter sina bidrag i relation till övriga länders, skulle en höjning av det svenska bidraget innebära ett tillskott till verksamheten med ännu större belopp än som motsvarar en svensk bidragshöjning.

Under hänvisning till vad som ovan anförts får vi hemställa,
att riksdagen för budgetåret 1954/55 under rubriken Bidrag till internationell hjälpverksamhet måtte anvisa ett reservationsanslag av 6 500 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1954.

Gunnar Helén.

Olle Dahlén.

Sven Wedén.

Nr 381.

Av herr Nilsson i Göingegården m. fl., *angående utredning om fördelningen mellan staten och kommunerna av kostnaderna för folkpensioneringen.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 363.)

Stockholm den 27 januari 1954.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Ivar Jansson,
Kalix.

Ernst V. Staxäng.